

Het Asielagentschap van de Europese Unie (EUAA) of personen die namens het EUAA optreden, zijn niet aansprakelijk voor het gebruik dat eventueel van de volgende informatie wordt gemaakt.

Luxemburg: Bureau voor publicaties van de Europese Unie, 2022

PDF ISBN 978-92-9487-049-0 doi: 10.2847/78796 BZ-06-22-116-NL-N

© Asielagentschap van de Europese Unie, 2022

Omslagillustratie: Irina_Strelnikova, © iStock, 2021

Overname met bronvermelding toegestaan. Voor gebruik of reproductie van foto's of ander materiaal waarvan het auteursrecht niet bij het EUAA berust, moet rechtstreeks toestemming aan de rechthebbenden worden gevraagd.

Inleiding tot dit instrument

De informatie in dit instrument is geenszins uitputtend, maar omvat een bundeling van richtsnoeren en praktische tips voor het opstellen van een jaaroverzicht van hervestigingszaken ⁽¹⁾. Het doel is om lidstaten van de Europese Unie en aangesloten landen (EU+-landen) te ondersteunen in hun operationele werkzaamheden in het kader van hervestiging.

Wat is het doel van dit instrument?

Dit instrument is bedoeld als leidraad om hervestigingsfunctionarissen te ondersteunen bij het voorbereiden en uitvoeren van een selectiemissie voor hervestiging. Het biedt een overzicht van aandachtspunten die van belang worden geacht bij het voorbereiden van de selectiemissie, om te zorgen dat de missie succesvol verloopt. In de gids wordt een aantal activiteiten/belangrijke aspecten beschreven die in aanmerking moeten worden genomen bij de voorbereiding (vóór), uitvoering (tijdens), en afronding (na) van een selectiemissie.

Waarom is dit instrument ontwikkeld?

Het voorbereiden en uitvoeren van een missie in het buitenland kan in verschillende opzichten een uitdaging zijn. Door bepaalde belangrijke aspecten van het missiewerk te belichten en te beschrijven, kan deze praktische gids functionarissen van hervestigingslanden ondersteunen bij hun operationele planning en hen helpen essentiële punten tijdig aan te pakken.

Voor wie is deze gids bedoeld?

Deze praktische gids is in de eerste plaats bedoeld ter ondersteuning van functionarissen die zijn belast met de planning van een interviewmissie in het veld of in een derde land, zoals missieleiders of coördinatoren. De gids kan dienen als kwaliteitsinstrument voor alle uitvoerenden die aanvullende richtsnoeren of informatie kunnen gebruiken over het opzetten van missies. Hij kan nuttig worden geacht voor functionarissen die nieuwkomers zijn op het gebied van hervestiging en extra richtsnoeren behoeven, maar ook voor hen die al jarenlange ervaring hebben met hervestiging en hem kunnen gebruiken als geheugensteun.

Welke andere opleidingsinstrumenten en bronnen kunnen worden gebruikt?

In de 'Checklist for implementation of selection missions' (Checklist voor de uitvoering van selectiemissies) staan voorbeelden uit een aantal landen. De checklist volgt dezelfde structuur als deze praktische gids.

⁽¹⁾ Dit instrument is oorspronkelijk ontwikkeld in het kader van het project *Facilitating Resettlement and Refugee Admission through New Knowledge* (EU-FRANK) (Faciliteer Hervestiging en Toelating van Vluchtelingen via Nieuwe Kennis). Het project is gefinancierd door het Europese Fonds voor asiel, migratie en integratie (AMIF) onder leiding van de Zweedse migratiedienst. Als onderdeel van het overdrachtsproces vanuit EU-FRANK heeft EUAA een kwaliteitsborgingsonderzoek naar de operationele hervestigingsinstrumenten uitgevoerd die binnen dit project waren ontwikkeld.

Een selectiemissie plannen en uitvoeren

Selectiemissies in het veld zijn voor hervestigingslanden een belangrijke gelegenheid om in één keer een groot aantal hervestigingszaken te beoordelen op basis van persoonlijke interviews met vluchtelingen, waarbij zij tegelijk inzicht krijgen in de asiel- en beschermingscontext van de vluchtelingenpopulatie. Nadat ieder hervestigingsland de omvang en samenstelling van zijn hervestigingsprogramma heeft bepaald, wordt het moment van de selectiemissies vastgesteld, als onderdeel van de samenwerking met de UNHCR, de IOM en andere dienstverleners. De planning en follow-up van een selectiemissie voor hervestiging kan over het algemeen in drie fases worden verdeeld, namelijk vóór, tijdens en na de missie. In deze praktische gids worden voor elk van deze fases overwegingen beschreven om in gedachten te houden.

DEEL I. VÓÓR EEN SELECTIEMISSIE

Identificatie van de belangrijkste stakeholders

Hervestiging is gebouwd op samenwerking tussen verschillende belanghebbenden (stakeholders) en vereist veel logistieke voorbereiding van alle betrokkenen. Bij wereldwijde hervestiging zijn gewoonlijk overheidsinstanties uit de hervestigingslanden en (indien aanwezig) hun ambassades in het buitenland, alsmede de UNHCR, de IOM en soms ook NGO's betrokken. Elk van deze stakeholders heeft een rol in de planning en ondersteuning van de selectiemissie. Missies worden gewoonlijk door enkele van deze stakeholders gezamenlijk gepland, zodat een optimale logistieke aanpak en reikwijdte van de selectie kan worden bereikt. De betrokkenheid van verschillende stakeholders vergemakkelijkt ook het regelen van bepaalde praktische details zoals accommodatie, transport, veiligheid, vergaderrooster, wijze van afname van biometrische gegevens, enz. De rol die een stakeholder speelt, varieert per fase van het hervestigingsproces. Welke precies de belangrijkste stakeholders zijn, kan variëren al naargelang welk hervestigingsland de selectiemissie uitvoert en waar de missie plaatsvindt, maar meestal zal het gaan om de sleutelactoren die hieronder worden beschreven.

Hoge Commissaris van de Verenigde Naties voor de Vluchtelingen (UNHCR)

De UNHCR is op 14 december 1950 door de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties in het leven geroepen. Dit agentschap heeft het mandaat gekregen om overheden te ondersteunen bij hun verantwoordelijkheid bescherming en duurzame oplossingen te bieden aan vluchtelingen. Het agentschap heeft de opdracht om internationale acties te leiden en te coördineren voor de wereldwijde bescherming van vluchtelingen en de oplossing van vluchtelingenproblemen. Het hoofddoel is het waarborgen van de rechten en het welzijn van vluchtelingen. De UNHCR wil garanderen dat iedereen zijn recht kan uitoefenen om asiel te zoeken en een veilig onderkomen te vinden, met de keuze om vrijwillig naar huis terug te keren, zich plaatselijk te integreren of zich in een derde land te vestigen.

Hervestiging omvat de selectie en overbrenging van vluchtelingen vanuit het asieland naar een derde land dat bereid is hen op te nemen als vluchtelingen met permanente verblijfsstatus ⁽²⁾ en een weg naar staatsburgerschap.

Het waarborgen van internationale bescherming en het zoeken naar duurzame oplossingen voor vluchtelingen blijven de centrale doelstellingen van de UNHCR. Hoewel die taken vaak als afzonderlijke functies worden aangeduid, hangen ze in werkelijkheid met elkaar samen, en hervestiging speelt een cruciale rol bij het realiseren van deze beide doelstellingen. Hervestiging dient als instrument voor het bieden van internationale bescherming en het beantwoorden aan de specifieke behoeften van individuele vluchtelingen die een bijzonder risico lopen. Het is tevens een van de drie duurzame oplossingen, naast vrijwillige repatriëring en lokale integratie. De UNHCR identificeert de meest kwetsbare vluchtelingen en verwijst ze door voor hervestiging. Vluchtelingen die willen dat hun zaak aan een hervestigingsland wordt voorgedragen, moeten voldoen aan de voorwaarden voor één of meer UNHCR hervestigingscategorieën. Deze hervestigingscategorieën hebben betrekking op specifieke individuele beschermingsbehoeften, en het inzetten van hervestiging als instrument voor internationale bescherming vereist in het algemeen de identificatie van bijzonder kwetsbare individuen binnen een veel grotere groep vluchtelingen. Hervestigingsvoordrachten worden geprioriteerd op basis van urgentie, conform de richtlijnen van het *UNHCR Resettlement Handbook*.

De Resettlement Service (op het UNHCR hoofdkantoor in Genève) leidt de bilaterale besprekingen en samenwerking met landen ter zake van de omvang en samenstelling van hun hervestigingsprogramma, en coördineert de verdeling, monitoring en het toezicht op de realisatie van de doelstellingen die zijn vastgesteld door de UNHCR veldkantoren. Deze dienst speelt een rol in de toewijzing van middelen aan het veld en houdt toezicht op bepaalde kwalitatieve aspecten van het proces. Daarnaast coördineert en monitort de Processing Unit op het UNHCR hoofdkantoor de verdeling en het gebruik van specifieke quota voor noodgevallen of urgente gevallen op basis van dossiervoordracht. Deze unit fungeert tevens als schakel tussen de veldkantoren, het hervestigingsland en de IOM, voor een snelle coördinatie van reizen.

De individuele UNHCR veldkantoren spelen een essentiële rol in de coördinatie, planning en uitvoering van hervestigingsactiviteiten. Zij identificeren de vluchtelingen, verrichten zelf alle nodige verwerkingsstappen, en bereiden de hervestigingsvoordrachten voor. Zij zijn vaak het aanspreekpunt voor landen voor gedetailleerde informatie over een vluchtelingenpopulatie en bij het organiseren van missies. De veldkantoren worden ondersteund door een uitgebreide pool deskundigen die ter beschikking worden gesteld door de belangrijkste NGO-partners van de UNHCR en die worden ingeroosterd uit hoofde van specifieke overeenkomsten en financieringsregelingen.

Regionale steunpunten (Support Centres) zijn belast met de coördinatie van en het toezicht op hervestigingsvoordrachten vanuit hun regio, inclusief een nauw toezicht op de voordrachten op dossierbasis van medische of beschermingszaken die als urgent/noodgeval zijn aangemerkt. Zij spelen een belangrijke rol op het gebied van kwaliteitscontrole, de verdeling van middelen binnen de regio, en het bijhouden van regionale hervestigingsstatistieken.

⁽²⁾ Sommige ontvangende landen geven bij aankomst een permanente verblijfstitel af terwijl andere eerst een tijdelijke status verlenen en pas later een permanente.

Overheidsorganisaties

Binnen de Europese Unie zijn verschillende autoriteiten betrokken bij hervestigingsprogramma's. Deze programma's worden meestal geleid door een overheidsinstantie zoals de nationale immigratiedienst of een ministerie. Voor de uitvoering wordt samengewerkt met actoren zoals de politie, veiligheidsdiensten, plaatselijke autoriteiten, enz.

Internationale Organisatie voor Migratie (IOM)

De IOM is opgericht in 1951 om te zorgen voor veilige en waardige migratiestromen van kwetsbare groepen en vluchtelingen. In de nasleep van de Tweede Wereldoorlog stonden regeringen voor de gigantische taak de vele overlevenden die ontheemd waren geraakt, te helpen hun levens weer op te bouwen. De IOM werd opgericht om te helpen bij de hervestiging van deze Europeanen. Tot op heden is het in veiligheid brengen van mensen zodat zij een nieuw leven kunnen beginnen, een kerntaak van de organisatie. De IOM is nu het agentschap voor migratie van de Verenigde Naties, met 169 lidstaten, en is werkzaam op 400 locaties wereldwijd.

Uitgangspunt voor de IOM is dat humane en ordelijke migratie zowel migranten als de gehele samenleving ten goede komt. De IOM is de belangrijkste internationale organisatie die zowel met migranten als met regeringen werkt aan de aanpak van migratieproblemen. Daarbij erkent zij tevens de enorme potentiële voordelen die migratie met zich mee kan brengen voor de bestemmingslanden, voor de migranten zelf, en voor de landen van herkomst.

De IOM houdt zich bezig met vier brede terreinen: migratie en ontwikkeling, het faciliteren van migratie, het reguleren van migratie, en de aanpak van gedwongen migratie.

Nationale ambassades of consulaten

De nationale vertegenwoordiging in het land waar de missie plaatsvindt (of, bij ontbreken daarvan, de vertegenwoordiging van een andere lidstaat van de Europese Unie), is een permanente schakel in het hervestigingsproces. Samenwerking met en betrokkenheid van de ambassade is dus belangrijk.

Niet-gouvernementele organisaties (NGO's)

Een NGO kan op zowel nationaal als internationaal niveau bij hervestiging betrokken zijn. De activiteiten van NGO's kunnen variëren van beleidswerk tot belangenbehartiging en het bieden van praktische hulp en diensten aan hervestigde vluchtelingen.

Op nationaal niveau kunnen NGO's op vele manieren betrokken zijn het hervestigingsproces: van het verlenen van sociale en maatschappelijke steun tot het begeleiden van vluchtelingen die werk zoeken of een nieuwe taal willen leren. De betrokkenheid van NGO's kan vrijwillig zijn. De dienstverlening aan hervestigde vluchtelingen vindt dan plaats op dezelfde basis als aan andere vluchtelingen. In sommige landen worden NGO's specifiek door de staat aangesteld of aangewezen voor het leveren van diensten aan hervestigde vluchtelingen.

Enkele voorbeelden van NGO's die betrokken kunnen zijn bij hervestigingsprocessen zijn:

- Vluchtelingenraden,
- Caritas,
- HIAS,
- Diasporaverenigingen.

In sommige landen zijn ook de Internationale Federatie van het Rode Kruis/de Rode Halve Maan-beweging en de Nationale Verenigingen van het Rode Kruis (geen NGO's) actief in het hervestigingsproces.

Europese Unie

Hoewel de beslissing over deelname aan hervestiging bij de lidstaten ligt, biedt de Europese Commissie een gemeenschappelijk kader en financiële ondersteuning met middelen van het Fonds voor asiel, migratie en integratie (AMIF). Sinds juli 2015 bestaat er een Europese hervestigingsregeling om te zorgen voor legale en veilige mogelijkheden om de EU binnen te komen en de collectieve inspanningen van de lidstaten op het gebied van hervestiging te vergroten.

Aan de missie voorafgaande vragenlijst

Om de voorbereidingen voor missies te vergemakkelijken en te coördineren, heeft de UNHCR een aan de missie voorafgaande vragenlijst voor interviewmissies voor hervestiging (*Pre-mission questionnaire for resettlement interview missions* [PMQ]) ontwikkeld, alsmede een aan de missie voorafgaande checklist voor interviewmissies voor hervestiging (*Pre-mission checklist for resettlement interview missions*). De PMQ bevat basisinformatie zoals de data van de missie, de beoogde caseload van te behandelen voordrachten en de contactgegevens van de deelnemers aan de missie, alsook reisgegevens en informatie over faciliteiten die nodig zijn voor de interviews en de briefings met de UNHCR. De PMQ is een nuttig instrument voor de uitwisseling van gegevens en om te bevestigen dat de noodzakelijke voorbereidingen zijn getroffen, en kan in een vroeg stadium de planning met de UNHCR vergemakkelijken. Dit formulier wordt gewoonlijk heen en weer gemaïld totdat alles is geregeld. De vragenlijst is bedoeld als hulpmiddel voor het plannen en coördineren van selectiemissies voor hervestiging. Het gebruik ervan is niet verplicht. Het is een instrument dat kan worden gebruikt om de voorbereidingen te vergemakkelijken en wordt aanbevolen in situaties waarbij de missie ondersteuning nodig heeft van de UNHCR. Sommige landen organiseren voorafgaand aan de eigenlijke selectiemissie ook voorbereidingsmissies uit (de “pre-missions”) om de partners ter plaatse te kunnen ontmoeten en te overleggen over tijdschema's, risico's en doelstellingen van de selectie.

Het hervestigingsland geeft op de PMQ aan hoeveel voordrachten er kunnen worden gedaan. Dit aantal wordt door de UNHCR standaard met ongeveer 10 % overschreden. Op die manier kan worden gecompenseerd voor mogelijke intrekking of afwijzing van zaken, zodat de quota nog steeds kunnen worden volgemaakt. Uit gegevens van de UNHCR blijkt dat het acceptatiepercentage de afgelopen twee jaar globaal boven de 90 % lag.

Selectiecriteria voor hervestiging

Naast de definitie van een “vluchteling”, zoals vastgelegd in het Vluchtelingenverdrag van 1951, kunnen hervestigingslanden ook hun eigen criteria hebben ten aanzien van wie zij willen accepteren voor hervestiging, afhankelijk van hun nationale wetgeving en individuele randvoorwaarden. Voorbeelden van prioriteringscriteria die hervestigingslanden mogelijk willen hanteren zijn: personen met medische noden, personen die ernstig risico lopen op geweld en/of marteling, overlevenden van geweld en/of marteling, kwetsbare groepen zoals huishoudens met een vrouw aan het hoofd, gezinnen/families, of alleenstaanden. De selectiecriteria fungeren als leidraad in zowel de voorselectiefase als bij de selectie in het kader van de selectiemissie.

Hoewel het aan de regeringen is te besluiten over de toepassing van specifieke selectiecriteria, mag het volgende niet uit het oog worden verloren:

- zorgen dat selectiecriteria gebaseerd zijn op behoeften en niet discriminerend zijn;
- rekening houden met de kwetsbaarheid en beschermingsbehoeften van de vluchteling;
- zorgen dat een evenwichtige groep mensen wordt geselecteerd, bijvoorbeeld zowel mensen met een hoog als met een laag niveau van geletterdheid en taalvaardigheid, in de hoop dat degenen met meer gevorderde vaardigheden en capaciteiten de andere groepsleden zullen helpen en steunen.

Niettegenstaande dit streven naar evenwicht, is en blijft het belangrijkste criterium voor de selectie van vluchtelingen hun achtergrond in de zin van beschermings- en hervestigingsbehoefte.

Voorbereidingen voor de missie

De voorbereidingen voor een missie zijn divers van aard. Een deel hiervan staat beschreven in de PMQ. Daarnaast kan de IOM ondersteuning bieden aan EU+-landen op het gebied van de facilitering en logistieke organisatie rondom de uitvoering van selectiemissies en/of visumaanvragen. Denk hierbij aan accommodatie, transport, veiligheidsmaatregelen, toegang tot een pool tolken en kinderoppassers, lokaal transport, apparatuur, enz. De IOM werkt nauw samen met de UNHCR en met landen, bijvoorbeeld om te zorgen dat de interviewroosters passen in de specifieke context van een bepaald gastland.

Hieronder wordt een aantal taken toegelicht die in de voorbereidende fase ter hand moeten worden genomen.

De caseload

Registreer hervestigingszaken zodra ze aan uw organisatie zijn voorgedragen in uw nationale registratiesysteem. Sommige landen hebben daarnaast behoefte aan een aanvullend instrument, zoals een overzichtssheet of logboek. Voor een voorbeeld van zo'n aanvullend instrument, zie de [Template voor een jaaroverzicht van ingediende hervestigingsdossiers](#). Desgewenst kan een overzicht of compilatie van de voorgedragen zaken worden gedeeld met de sleutelfactoren in de missie. Om te zorgen dat de selectiemissie soepel verloopt, is het belangrijk dat de dataset door alle sleutelfactoren wordt bevestigd. Als uw nationale operationele standaardprocedures (SOP's) dat vereisen, screen dan de bestanden van de

UNHCR (de RRF's en andere ondersteunende documentatie) op veiligheidskwesties, eventueel inclusief een controle op sociale media.

Na de voorselectiefase worden een definitieve lijst van te interviewen personen en het bijbehorende interviewrooster opgesteld. Die lijst wordt meestal door de UNHCR of door het hervestigingsland samengesteld, maar soms ook door de IOM. Het hervestigingsland stuurt het interviewrooster gewoonlijk door naar het lokale UNHCR kantoor in het asieland waar de selectiemissie zal plaatsvinden. Voor een voorbeeld van hoe een interviewrooster eruit kan zien, zie de [Template voor het inplannen van hervestigingsinterviews](#).

Veiligheidsrisicoanalyse

Eventueel kan door het hervestigingsland een veiligheidsrisicoanalyse worden uitgevoerd over de plaats van bestemming en/of het vluchtelingenkamp in het asieland, of kan de UNHCR zo'n analyse ter beschikking stellen.

Missieprogramma

Het missieprogramma geeft een overzicht van alle essentiële informatie over de missie, zoals een lijst met contactgegevens, het missieplan met de reisgegevens (tijdstippen, vluchtnummers, enz.), de tijdsblokken voor de interviews, en andere activiteiten zoals briefings en debriefings met de UNHCR, de IOM, de nationale ambassade of lokale autoriteiten. Deel het missieprogramma met de sleutelactoren zodra het af is.

De missiedelegatie

De teams voor de missie kunnen bestaan uit vertegenwoordigers van verschillende overheidsdiensten en/of externe organisaties. Selecteer de leden van de delegatie conform de nationale afspraken en/of de vastgestelde SOP's. Het is belangrijk dat de functies en verantwoordelijkheden van alle teamleden duidelijk zijn gedefinieerd en goed zijn doordacht.

De delegatielieden moeten tijdig instructies krijgen over reisdocumenten (zorgen voor een geldig paspoort en eventueel een visum) en over eventuele verplichte vaccinaties of andere medische vereisten of aanbevelingen.

Indien een delegatielid geen geldig paspoort heeft, dan zal hij of zij rekening moeten houden met de tijd die nodig is om er één aan te vragen. Vraag een diplomatiek of dienstpaspoort aan wanneer uw ambassade of de UNHCR dat adviseert. Controleer altijd de geldigheid van uw paspoort, aangezien het soms tot zes maanden na de geplande terugkeer naar uw land geldig moet zijn.

In de meeste landen waar selecties plaatsvinden, is een inreisvisum verplicht. Met het oog hierop zijn de volgende punten van belang:

- controleer welke visumvoorschriften gelden;
- vul het benodigde aanvraagformulier in;
- vraag bij de betrokken ambassade na of een officiële goedkeuringsbrief nodig is;

- doe de aanvraag op tijd, volgens de instructies op de website van de ambassade;
- controleer de geldigheid van de paspoorten van de delegatieleden.

Het is belangrijk na te gaan hoe de gezondheidssituatie is in het land in kwestie. Het delegatielid moet rekening houden met eventueel noodzakelijke vaccinaties en andere voorzorgsmaatregelen. Indien van toepassing, laat u tijdig vaccineren (4-6 weken voor de missie) en koop de aanbevolen medicatie. Voor informatie over aanbevolen vaccinaties en medicatie, raadpleeg de website van de verantwoordelijke gezondheidsdienst of neem contact op met uw nationale ambassade.

Het is raadzaam om voorafgaand aan de selectiemissie een briefing te organiseren ter voorbereiding van de delegatieleden op hun werkzaamheden in de missie. Het is goed daarin de volgende onderwerpen aan de orde te laten komen:

- basiskennis over het nationale hervestigingsprogramma;
- het missieplan, inclusief de reisgegevens en het interviewrooster;
- informatie over het land waar de missie zal plaatsvinden, waaronder de vluchtelingensituatie en de veiligheidssituatie;
- het proces van de missie;
- de werktijden;
- budgetgerelateerde aspecten.

Missieleiders of coördinatoren kunnen deelnemers eventueel verwijzen naar relevante logistieke informatiepakketten of achtergrondliteratuur.

Tijdens de voorselectievergaderingen en -besprekingen dient te worden ingegaan op de situatie in het land van herkomst en in het asieland van de betrokken vluchtelingen. De informatie over het land van herkomst (Country of Origin Information, COI) kan, evenals de informatie over het asieland, worden verstrekt door uw eigen organisatie, door uw nationale ambassade, door het UNHCR veldkantoor, en/of door andere organisaties zoals NGO's die werkzaam zijn op het gebied van internationale bescherming. Daarnaast kan relevante informatie worden verkregen uit diverse bronnen op COI-portalen en andere internetbronnen.

Het kan nodig zijn te besluiten welke informatie over de missie als openbaar moet worden aangemerkt en welke informatie vertrouwelijk is.

Ook kan het nodig zijn om beslissingen te nemen over de wijze van omgang met en het transport van gevoelige documentatie met het oog op veiligheid en vertrouwelijkheid. De vluchten en accommodatie voor de leden van de selectiemissie moeten zo vroeg mogelijk door uw reisbureau worden geboekt en bevestigd.

Het informeren van de sleutelactoren

De lokale kantoren van de UNHCR en de IOM moeten alle relevante administratieve en logistieke informatie over de selectiemissie ontvangen, zoals de lijst van tijdens de missie te interviewen personen, de namen van alle teamleden, reisroutes, het aantal interviewteams, het aantal benodigde interviewruimten, en eventueel benodigde tolkdiensten. Alle visa,

vaccinaties en overige documentatie die de leden van het selectieteam nodig hebben, moeten worden geregeld.

Als de interviews worden gehouden in een vluchtelingenkamp dienen alle afspraken over interviewlocatie, tolken, transport en accommodatie duidelijk te worden aangegeven op de PMQ en door de UNHCR te worden bevestigd. Ook moet er rekening mee worden gehouden dat tijdig bij de lokale autoriteiten een officiële toestemming moet worden gevraagd om het vluchtelingenkamp binnen te komen. Selectiemissies wordt verzocht daar waar mogelijk zelf te voorzien in interviewruimten, transport en apparatuur, zodat de veldactiviteiten van de UNHCR in het desbetreffende land zo veel mogelijk ongemoeid kunnen doorgaan. In afgelegen locaties en/of kampen kan de UNHCR wellicht helpen met accommodatie, maar dat zal niet in alle contexten het geval zijn.

De ambassade of het consulaat (indien aanwezig) moeten van de missie op de hoogte worden gesteld. In een later stadium kan een ambassade of consulaat een belangrijke rol spelen bij het afgeven van verblijfsvergunningen en/of tijdelijke reisdocumenten, indien nodig. Voor meer advies over de voorbereidingen, raadpleeg de [Checklist for implementation of selection mission](#) (Checklist voor de uitvoering van selectiemissies).

Budget van de missie

Een selectiemissie in het veld betekent een reis naar en verblijf in het buitenland. De kosten van een selectiemissie vallen gewoonlijk onder de nationale regelgeving ten aanzien van buitenlandse overheidsmissies of -bezoeken. In dat geval is het raadzaam die regelgeving te kennen.

Het is goed een financieel overzicht op te stellen waarin staat wat er moet worden betaald (van te voren, ter plekke, of naderhand) en wat niet in rekening wordt gebracht. Houd rekening met de volgende mogelijke kosten:

- het gebruik van de interviewlocatie;
- het gebruik van tolken (soms moeten de tolken direct contant worden betaald);
- het vervoer van personeel en vluchtelingen naar de interviewlocatie en terug;
- lokale accommodatie voor de teamleden van de missie en eventueel de vluchtelingen;
- kinderopvang (babysitters);
- de dagelijkse catering voor de vluchtelingen, de teamleden en de tolken;
- de dagvergoeding voor de teamleden;
- de vluchten van de teamleden;
- kosten voor visa van de teamleden;
- eventueel andere kosten.

Ook is het raadzaam van te voren duidelijk te krijgen aan wie deze kosten moeten worden betaald, bijvoorbeeld aan de UNHCR of de IOM. De IOM heeft voor de samenwerking met EU+-landen op het gebied van hervestiging gewoonlijk raamovereenkomsten die ook voorzien in logistieke en operationele steun aan selectiemissies. Afhankelijk van de overeenkomst die met het EU+-land is gesloten, zal de IOM met bepaalde, in de

overeenkomst afgesproken tijdsintervallen, een afrekening in de vorm van een financieel rapport of factuur sturen naar de entiteit waarmee de IOM het raamakkoord heeft gesloten.

Het is belangrijk om van te voren te weten welke betaalopties beschikbaar zijn in het land waar de missie plaatsvindt. Uw ambassade, de UNHCR of de IOM kan u informeren over:

- de wisselkoers naar de lokale valuta;
- het gebruik van contant geld;
- het gebruik van creditcards;
- het gebruik van geldautomaten.

Indien in het missieprogramma (officiële) bezoeken of bijeenkomsten zijn opgenomen, is het goed om van te voren na te gaan of het gepast is iets te geven of aan te bieden. Dit zou bijvoorbeeld kunnen zijn tijdens een beleefdheidsbezoek aan lokale autoriteiten, tijdens een bijeenkomst met de ambassade of een internationale organisatie, of tijdens de debriefing na afloop van de missie. Dergelijke gelegenheden zijn geschikt om een beleefdheidsbetuiging te geven en blijf te geven van uw dankbaarheid voor de bemiddeling of facilitering van de missie. Deze kosten kunnen ook worden opgenomen in het financiële overzicht van de missie.

DEEL II. TIJDENS EEN SELECTIEMISSIE

Bijeenkomsten met belanghebbenden in het veld

Het werk van de selectiemissie begint meestal met briefings en bijeenkomsten met de UNHCR en de IOM, gezamenlijk of afzonderlijk. Het is aan iedere missie om te besluiten of de gehele missie zulke bijeenkomsten moet bijwonen, of alleen het hoofd van de missie of een andere aangewezen persoon. De eerste optie is gebruikelijk en ook aan te bevelen omdat iedereen wordt betrokken in wat het eerste directe contact is met de mensen in het veld. Indien er verder niets specifiek is verzocht, zal de UNHCR het team doorgaans brieven over de vluchtelingensituatie in het land van herkomst en het asieland, over de hervestigingsprocedures van de UNHCR en over de veiligheidssituatie (inclusief eventuele medische risico's). Daarnaast is de briefing een gelegenheid voor de missiedeelnemers om zaakgerelateerde of logistieke aspecten te bespreken (bijvoorbeeld eventuele wijzigingen in het interviewrooster). De UNHCR zal het team gewoonlijk ook brieven over de profielen van de voorgedragen zaken, inclusief bepaalde specifieke dossiers die zij willen toelichten. Soms, als een hervestigingsland op de PMQ heeft aangegeven bereid te zijn tijdens de missie voordrachten te accepteren, kan het ook zijn dat de UNHCR de mogelijkheid wil bespreken om zaken toe te voegen. Ook kan de UNHCR een veldbezoek organiseren om bij te dragen aan een beter begrip van de situatie in het asieland. Als ook andere partners aanwezig zijn bij het deel van de briefing waarin specifieke dossiers worden besproken, houd dan het beginsel van privacy en vertrouwelijkheid goed voor ogen.

Tijdens de eerste briefings met de IOM kunnen praktische/logistieke zaken worden besproken. Te denken valt aan interviewruimten, tolken, transport voor vluchtelingen naar en van de interviewlocatie, accommodatie en catering

voor de vluchtelingen, veiligheidsmaatregelen, technische apparatuur (kopieerapparaat, scanner, wifi, e.d.), kinderopvangvoorzieningen, enz., voor zover deze door de IOM worden verzorgd. De IOM zal ingaan op eventuele operationele uitdagingen waar binnen de context van dat land rekening mee moet worden gehouden. Ook reiskwesties zoals de aanvraag van visa voor vluchtelingen zullen aan de orde komen. Met de IOM kan ook worden gesproken over mogelijke werkbezoeken aan vluchtelingenaccommodaties of faciliteiten waar onderdelen van het hervestigingsproces plaatsvinden (zoals medische faciliteiten).

Indien mogelijk, is het wellicht nuttig om op enig moment tijdens de missie een aparte bijeenkomst te organiseren met de ambassade van het hervestigingsland. Leden van de ambassade kunnen het team van de selectiemissie bijvoorbeeld aanvullende informatie verschaffen over het land van eerste opvang en over de veiligheidssituatie in het land. Andersom zijn zij misschien geïnteresseerd om door het team te worden ingelicht over het hervestigingsprogramma.

Tijdens de interviewdag(en)

Briefings met tolken

Indien door de UNHCR of de IOM tolken ter beschikking worden gesteld, zorg dan dat de tolken goed zijn ingelicht voordat de interviews van start gaan. Trek wat tijd uit voor een kennismaking met hen. U heeft dan meteen een goede gelegenheid om het te hebben over de mogelijke gedragscode waaraan uw team en de tolken geacht worden zich te houden, gevoelige dossiers of onderwerpen die tijdens uw werk met hen aan de orde kunnen komen, en eventuele logistieke kwesties (werktijden, betaling, enz.).

Gezien de verschillende werkwijzen die hervestigingslanden kunnen hanteren, kan het goed zijn met de tolken te spreken over bepaalde thema's die voor uw team belangrijk zijn. Daarnaast kan het nuttig zijn om één behandelend ambtenaar en één tolk aan elkaar te koppelen. Sommige landen organiseren een briefing aan het begin van de selectiemissie, waarin zij de tolken informeren over de normen van vertrouwelijkheid en professionaliteit die van hen worden verwacht. Gewoonlijk wordt dit gedaan door het hoofd van de missie, en suggesties voor de inhoud van een dergelijke briefing zijn te vinden in het Richtsnoer voor communicatie via tolken.

Naast de briefings geven sommige landen de tolken ook een document, de "deontologische code" geheten. Indien mogelijk dient dit document vóór de selectiemissie via de IOM of de UNHCR naar de tolken te worden gezonden. De inhoud van de deontologische code wordt beschreven in het in de vorige alinea genoemde instrument. Tijdens de eerste briefing door het hoofd van de missie kan de tolken worden gevraagd of zij het document hebben gelezen. Het hoofd van de missie kan hen vragen een verklaring te ondertekenen dat zij de code hebben gelezen en bereid zijn volgens de daarin beschreven principes te werken. Het is belangrijk dat de behandelend ambtenaar de tolk voorafgaand aan het interview brieft, om er zeker van te zijn dat de tolk begrijpt wat hij of zij moet doen.

Erkenning van kwalitatief hoogstaande normen voor tolken

Als een delegatie gebruik heeft gemaakt van lokale tolken, krijgen deze, bij tevredenheid over hun diensten, van sommige hervestigingslanden een certificaat of dankbrief.

Briefings met vluchtelingen

Het is goed gebruik onder hervestigingslanden om, liefst 's ochtends vóór aanvang van de eerste interviews, de vluchtelingen te brieven en hen uit te

leggen wat zij van het hervestigingsproces kunnen verwachten. Daarbij moet echter niet worden vergeten dat de vluchtelingen op dat moment vooral geconcentreerd zullen zijn op het interview en moeite kunnen hebben om wat zij te horen krijgen tot zich door te laten dringen en te onthouden. Het is dan ook zaak de informatie beperkt te houden en te focussen op wat er staat te gebeuren, namelijk het interview zelf en het selectieproces. Dit is waarschijnlijk niet het beste moment om gedetailleerde informatie over het land van hervestiging te geven. Het kan echter wel nuttig zijn om enkele belangrijke mededelingen te doen over de procedure of over de gevolgen van hervestiging (bijv. het recht op gezinshereniging, enz.).

De informatie dient mondeling te worden gecommuniceerd en kan eventueel worden ondersteund met informatiebrochures voor ieder gezin/individu. Zorg dat de briefing zo efficiënt mogelijk verloopt door deze te houden in een rustige omgeving (indien mogelijk zonder kleine kinderen) en let erop dat de tolk goed wordt begrepen. Het wordt aanbevolen de duur van de briefing te beperken tot maximaal 30 minuten. Tijdens deze sessies dienen de vluchtelingen te worden aangemoedigd vragen te stellen, zodat zij goed voorbereid naar het interview komen.

Wat betreft de inhoud van dergelijke sessies worden de belangrijkste onderwerpen samengevat in het Richtsnoer over voorbereidende briefings voor vluchtelingen. Houd er rekening mee dat dit richtsnoer is opgesteld op basis van voorbeelden uit verschillende hervestigingslanden en moet worden aangepast aan de nationale regelgeving of context.

Selectie-interview

Het belangrijkste onderdeel van iedere selectiemissie is het selectie-interview. De interviews zijn meestal op individuele basis en zijn gericht op het aanvullen en waar nodig bijwerken van de informatie in het dossier. Het doel van een selectie-interview is het onderzoeken van factoren die

verband houden met de behoefte aan internationale bescherming en de behoefte aan hervestiging. Echter, de selectie-interviews zijn niet altijd beperkt tot dat onderwerp, en sommige landen kunnen aanvullende of andere criteria hanteren, ingegeven door hun nationale context. Voor meer informatie over welke maatregelen kunnen worden genomen ter voorbereiding van een selectie-interview en hoe een selectie-interview in het veld kan worden gehouden, zie de [Praktische gids voor het plannen en voeren van hervestigingsinterviews](#).

Na het selectie-interview (resultaten van de missie)

Het is aan te bevelen dat het missieteam na afloop van elke interviewdag over alle zaken (dossiers) die die dag aan de orde zijn geweest een voorlopige beslissing neemt. Complexe zaken of andere zaken waarbij het niet lukt tot een beslissing te komen (“hangende zaken”) kunnen voor overleg worden terugverwezen naar het hervestigingsland. Het is nuttig dergelijke zaken zo vroeg mogelijk in beeld te krijgen om tijdverlies te voorkomen.

Ook is het nuttig om regelmatig debriefings met de missieleden te houden om de geaccepteerde, hangende en afgewezen zaken door te nemen. Dit is met name waardevol tijdens lange selectiemissies waarbij iedere dag een groot aantal zaken wordt beoordeeld.

Nadat alle interviews hebben plaatsgevonden, dienen alle hangende zaken nader te worden bekeken/herbezien. Vervolgens is het tijd voor het opstellen van de lijst “nog in overweging” (of de lijst “definitieve beslissingen”, als de nationale regelgeving toestaat/vereist dat de beslissingen worden genomen voordat de missie terugkeert).

Het houden van een debriefing met de UNHCR na afloop van de selectiemissie is voor veel hervestigingslanden

standaardpraktijk en wordt nuttig geacht. Het missieteam kan tijdens de debriefing feedback geven over logistieke aspecten en over de voorgedragen zaken. Als de IOM of een andere partij (zoals een ambassade) betrokken is geweest bij de organisatie van de missie, dan kan deze ook worden uitgenodigd voor het deel van de debriefing dat over de logistiek gaat. Voorafgaand aan de laatste debriefing met de UNHCR kan een interne debriefing met de leden van het missieteam worden gehouden.

Daarbij kan het hoofd van de missie vaststellen welke onderwerpen met de partners moeten worden besproken. Mogelijke onderwerpen voor een debriefing over de logistieke aspecten zijn:

Arbeidsomstandigheden

Kwaliteit van de interviewruimten, kantoormeubilair, voldoende privacy voor de interviews, geschiktheid van de wachtruimte, catering, sanitaire voorzieningen, mogelijkheid om te kopiëren/scannen, wifi-verbinding of andere technische kwesties, kwaliteit van de veiligheidsmaatregelen, mogelijkheid om volgens het rooster te werken (bijvoorbeeld of de vluchtelingen ’s ochtends op tijd kwamen), samenwerking met de medewerkers van de UNHCR of de IOM die belast zijn met logistiek, regeling van het vervoer voor de vluchtelingen en/of de delegatie, kwaliteit van de accommodatie voor de vluchtelingen en/of de delegatie, kwaliteit van andere diensten (zoals babysitters, voorzieningen voor kinderen in de wachtruimte) of andere aspecten, al naargelang hetgeen op de PMQ was verzocht.

Begeleiding van de vluchtelingen

Zijn de vluchtelingen goed geïnformeerd over de mee te nemen documenten? Hebben de vluchtelingen de begeleiding ontvangen die was afgesproken?

Kwaliteit van de tolkdiensten indien door de UNHCR of de IOM verzorgd

Was de taalvaardigheid en professionaliteit van de tolken van een hoog niveau? Kwamen de tolken op tijd en waren zij voldoende flexibel?

In het tweede deel van de debriefing kunnen de voordrachten worden besproken. Met het oog op de privacy en vertrouwelijkheid is het beter als alleen de UNHCR bij dit deel van de debriefing aanwezig is. Mogelijke onderwerpen voor deze sessie zijn:

Profielen, omvang en samenstelling van de voordrachten

Was de omvang en samenstelling van de voordrachten, en waren de profielen in overeenstemming met de selectiecriteria en hetgeen voorafgaand aan de missie was verzocht (meestal is deze informatie via de PMQ aan de UNHCR gecommuniceerd)? Zijn de voordrachten binnen de afgesproken termijnen gedaan?

Tijdens deze sessie kan de UNHCR de leden van de selectiecommissie ook feedback geven over de vereisten van haar kant.

De debriefing geeft tevens de mogelijkheid om gerichte feedback te geven over de

kwaliteit van de voordrachten. De feedback kan beperkt zijn tot algemene opmerkingen over de kwaliteit van het dossier, maar er kan ook over concrete dossiers worden gesproken. Onderwerpen die in dit kader aan bod kunnen komen, zijn:

- Is de inhoud van het dossier in overeenstemming met de inhoud van het door de selectiecommissie gehouden interview (tegenstrijdigheden, discrepanties, juistheid van de feitelijke gegevens van het asielverzoek, de opsomming van beschikbare documenten, de gezinssamenstelling)?
- Hebben de interviewers enige signalen gekregen, of zijn zij gevallen tegengekomen van uitsluiting, geloofwaardigheidskwesties of fraude?

Ook concrete dossiers kunnen worden besproken, en in sommige gevallen kan specifieke follow-up van de UNHCR nodig zijn (extra documenten die moeten worden overgelegd). Als de definitieve beslissingen niet aan het einde van de selectiecommissie aan de UNHCR worden gecommuniceerd, kan het nuttig zijn haar te informeren over de waarschijnlijke uitkomst, met name voor de zaken waarvan het al duidelijk is dat ze worden afgewezen.

Het is aan te bevelen de resultaten van de debriefing formeel vast te leggen in het *Post-mission questionnaire for resettlement interview missions* ⁽³⁾ van de UNHCR

⁽³⁾ <https://www.refworld.org/>

DEEL III. NA EEN SELECTIEMISSIE

Naverwerking van de interviews

In dit hoofdstuk worden verschillende procedures beschreven die worden uitgevoerd na het interview en voordat een eindbeslissing wordt genomen.

Selectiebeslissing

Besluitvormingsprocedures verschillen per hervestigingsland. Zo kunnen na een selectiemissie de beslissingen aan de UNHCR worden gecommuniceerd voordat de missie naar huis terugkeert of nadat de missie in het hervestigingsland is teruggekeerd. Indien mogelijk is het aan te bevelen om tijdens de selectiemissie een voorlopige beslissing te nemen, liefst na afloop van elke interviewdag. Sommige landen beschouwen het als een goede praktijk om dagelijks met het interviewteam bijeenkomsten te houden om de diverse zaken te bespreken en tot een (voorlopige) beslissing te komen. Zulke bijeenkomsten bieden een mogelijkheid voor diepgaande besprekingen over de dossiers tussen ervaren en minder ervaren behandelende ambtenaren, maar ook voor een meer algemene uitwisseling van ervaringen. Zaken kunnen onbetwist worden geaccepteerd of afgewezen, of kunnen nadere overweging behoeven. De zaken die nadere overweging behoeven, kunnen aan het einde van de selectiemissie of, indien de nationale procedure dat toestaat, na terugkeer in het hervestigingsland worden besproken.

Steeds meer landen nemen tijdens selectiemissies biometrische gegevens af (zoals vingerafdrukken) om daarmee veiligheidscontroles uit te voeren. De meeste landen krijgen de resultaten van deze controles niet tijdens de missie zelf. Zelfs als deze landen de beslissing over toelating mogen nemen tijdens de selectiemissie, dan kunnen ze het nog niet doen omdat ze moeten wachten op de uitkomst van de veiligheidscontroles.

Het kan zijn dat het hervestigingsland na het selectie-interview aanvullende informatie nodig heeft om een eindbeslissing te kunnen nemen (bijvoorbeeld specifieke documenten die niet zijn overgelegd tijdens het selectie-interview). Idealiter wordt deze informatie tijdens de selectiemissie bij de UNHCR opgevraagd, maar het kan ook gebeuren dat de aanvullende informatie moet worden verkregen nadat de selectiemissie is afgerond. In dat geval zal de UNHCR, met inachtneming van haar beleid ten aanzien van gegevensbescherming, trachten aan dit nieuwe verzoek te voldoen ofwel door de informatie in het dossier te raadplegen ofwel, indien dat nodig is, door nogmaals contact op te nemen met de vluchteling. Het is ook mogelijk de UNHCR te verzoeken om extra begeleiding van een bepaald gezin, bijvoorbeeld als gezinnen niet allemaal akkoord gaan met hervestiging.

Het communiceren van beslissingen

De beslissing kan tijdens of na de missie aan de UNHCR worden gecommuniceerd. Sommige hervestigingslanden nemen de beslissingen tijdens de selectiemissie. Dat heeft een aantal voordelen aangezien het daardoor mogelijk is de beslissingen tijdens een debriefing aan het einde van de missie aan de UNHCR te presenteren en toe te lichten. Ook de vluchtelingen worden dan spoedig na afloop van de selectiemissie geïnformeerd, wat hen een lange periode van onzekerheid bespaart.

Het communiceren van de beslissingen kan op verschillende manieren gebeuren. Dit kan bijvoorbeeld via een formele beslissing in de vorm van een brief per individuele zaak (geaccepteerd/afgewezen), of door middel van een lijst op basis van de UNHCR-dossiernummers met alle geaccepteerde en afgewezen zaken en/of personen, of door een combinatie van beide opties. Het beste is als alle beslissingen in één keer worden gestuurd. Afzonderlijke mededelingen per individuele

zaak, via e-mail of andere communicatiekanalen, moeten worden vermeden. De beslissingen moeten naar de afgesproken contactpersonen binnen de UNHCR worden gestuurd, bijvoorbeeld naar de focal point(s) van de UNHCR voor de selectiemissies op het veldkantoor, de regionale kantoren, het UNHCR hoofdkantoor (voor urgente/noodgevallen of andere complexe zaken), enz.

Het kan ook raadzaam zijn om bij het informeren van de UNHCR over de beslissingen, tevens een termijn af te spreken voor het mededelen van de uitkomst van de interviews aan de vluchtelingen. Na deze termijn, als de vluchtelingen op de hoogte zijn, kunnen ook andere organisaties (zoals de IOM, ambassades, enz.) worden bericht. Als die organisaties toch vóór de met de UNHCR afgesproken datum geïnformeerd moeten worden over de beslissingen, dient duidelijk te worden gemaakt dat pas na die datum met de vluchtelingen contact mag worden opgenomen. Tenzij de landelijke richtlijnen daartoe dwingen, moet vermeden worden dat vluchtelingen van een andere organisatie dan de UNHCR hun beslissing horen.

Als een zaak wordt afgewezen, is het aan te bevelen de UNHCR te informeren over de redenen voor de afwijzing. Indien het niet mogelijk is gedetailleerde redenen te geven, dan kan wellicht worden volstaan met meer algemene informatie, bijvoorbeeld dat de zaak is afgewezen uit veiligheidsoverwegingen, om redenen die te maken hebben met de acceptatie- of uitsluitingscriteria (schadelijke beslissingen), dan wel uit integratie-overwegingen of om medische redenen (niet-schadelijke beslissingen). Op basis daarvan kan de UNHCR de zaak herbezielen en onderzoeken of een nieuwe voordracht aan een ander hervestigingsland gerechtvaardigd is. Het is dus nuttig de UNHCR te informeren over de reden voor een afwijzing, aangezien de beslissing over het perspectief op hervestiging in een bepaalde zaak en ook de verdere begeleiding van de vluchteling daarop worden gebaseerd. Daarnaast kan de UNHCR, mocht de zaak opnieuw worden voorgedragen, het nieuwe hervestigingsland informeren over de redenen voor de afwijzing. Als het land

waaraan de zaak in tweede instantie wordt voorgedragen de redenen voor de eerdere afwijzing niet kent, is het risico op een nieuwe afwijzing veel groter.

De redenen voor de afwijzing kunnen worden gecommuniceerd in een brief of e-mail, die wordt meegestuurd met de lijst van afgewezen zaken, of door middel van een door de UNHCR ontwikkelde template. Praktijken waarbij hervestigingslanden voordrachten teruggeven zonder een beslissing, moeten worden vermeden.

Moment van kennisgevingen

Als regel dienen beslissingen zo snel mogelijk aan de UNHCR te worden gecommuniceerd. Wanneer vluchtelingen gedurende langere tijd in onzekerheid worden gelaten, kan dit negatieve psychologische gevolgen hebben. Het is raadzaam om het moment van kennisgeving van de beslissingen te bespreken tijdens de debriefing met de UNHCR. Daarbij dient uiteraard rekening te worden gehouden met de prioriteit van voordrachten (urgente en noodgevallen, of zaken met een normale prioriteit). Indien mogelijk dient te worden vermeden dat beslissingen over dezelfde groep op verschillende momenten worden gecommuniceerd, aangezien dit tot verwarring kan leiden onder de betrokken vluchtelingen. In het algemeen geldt dat hoe langer het duurt voor een vluchteling kan vertrekken, hoe meer risico hij of zij loopt.

Maatregelen ter voorbereiding op de aankomst

Voordat vluchtelingen naar het hervestigingsland vertrekken, moeten verschillende aspecten in aanmerking worden genomen. Veel landen hebben specifieke activiteiten ontwikkeld (zoals trainingen of oriëntatiesessies) om vluchtelingen voor te bereiden op de komst naar hun land. Verdere richtsnoeren met betrekking tot voorbereidende maatregelen zijn te vinden in de operationele hervestigingsinstrumenten van het EUAA.

Evaluatie van de missie en terugkoppeling aan de stakeholders

Na de missie kan een missieverslag worden opgesteld en gedeeld met de relevante nationale stakeholders. Zij kunnen daaruit lering trekken voor het plannen van toekomstige missies in hetzelfde land. In het missieverslag kunnen de volgende aspecten worden geëvalueerd:

- voorbereiding van de missie;
- selectie van de behandelende ambtenaren;
- logistieke aspecten (reis, hotel, enz.);
- begroting: was de definitieve begroting in overeenstemming met de raming?;
- interviewlocatie;
- tolken;
- interviews;
- evaluatie van de caseload;
- moment van de voordrachten;
- inhoud van de voordrachten;
- profielen en kwetsbaarheden van de voorgedragen zaken;
- resultaten van de selectie;
- veiligheidscontroles;
- samenwerking met de UNHCR;
- samenwerking met andere partners: de IOM, de ambassade, andere;
- geleerde lessen en aanbevelingen voor verbeteringen in toekomstige missies.

Bureau voor publicaties
van de Europese Unie

